אנשים

קללת מדוכאים

המאורע החברתי העיקרי השבוע היתה קבלת־הפנים בשגרירות הסובייט׳ה, לרגל יום־השנה למהפכת־אוקטובר׳. בין האורחים והמארחים במסיבה עשירת הוודקה, הגלידה והתרנגולות בלטו, מלבד שרי הממשלה, אלופים ומנהיגי רוב המפלגות:

ח״כ מק״י **אמיל חביבי**, שהסביר כי עושר השפה הערבית בקללות עסיסיות היא תכונה חיובית, כי „הקללה היא דרך של מחאת המדוכאים כלפי מדכאיהם!״

אשת ראש־הטכס הסובייטי בארץ **מאיה צ׳רנוב**, אשה צעירה ויפה בעלת צמות בלונדיות, ופנים סלאביות, שנתגלתה כדוברת ערבית פסרותית נמלצת, ניהלה שיחה עם הח״כים הערביים שדיברו ערבית עממית, קראה לבסוף בשמחה: „כבר התיאשתי! דיברתי עם כל מיני פועלים ערביים, והם לא הבינו אותי. סוף סוף נמצא מישהו הלוקח את הערבית שלי ברצינות!״

ח״כ הצ״כ **שלום זיסמן**, שקיבל את ברכת ידידיו על החלמת אשתו (ראה במדינה), נאנח: „הזדקנתי השבוע בעשר שנים!״

ח״כ מק״י **שמואל מיקונים** והסופרת **לאה גולדברג** שחזרה לא מכבר מברית־המועצות, השוחחה עם המנהיג הקומוניסטי רשמים על בנינים ורחובות במוסקבה.

ח״כ מק״י החדש **משה סנה**, שגילה שבנו בן ה־10, אפריים, כתב בחיבור **שדוד המלך** היה אימפריאליסט.

המזכיר השני של הצירות הבולגרית **גר קוצ׳ארוב**, שטען בעברית צחה ושוטפת שהוא ידען־העברית השלישי בסגל הדיפלומטי, אחרי שגריר צרפת **פיאר ג׳יל־בר** ומזכיר ש״י של השגרירות הסובייטית, **אלכסנדר סמיושקין**.

כשנשאל שר הבריאות **יוסף סרלין**, הטכסיסן המפוכח של הצ״כ, מה דעתו על חיי הקואליציה הנוכחית (ראה תצפית), השיב בהלצה: כשנתקבלה בעיירה יהודית ידיעה על מותו של (המנהיג הציוני יחיאל) צ׳לנוב, נערכה אסיפת־אבל בבית־הכנסת המקומי. הנואם הראשון פתח בדברים: „נתקבלה הידיעה המחרידה על מותו של צ׳לנוב...״ הנואם השני אמר: „צ׳לנוב לא מת. הוא חי בלבנו לעד...״ התפרץ אחד הנוכחים: „אז מה, צ׳לנוב חי או מת?״

שלא חלה באוקטובר כלל, אלא ב־נובמבר. ההבדל נובע מן הלוח הרוסי הקודם, ששונה בינתיים.

כמרים רוסיים במסיבת המהפכה האוקטוברית
מלבד הכל, גלידה וודקה

השגריר הסובייטי אברמוב והשר אשכול
כמו כן, דויד המלך

סרב להשיב על שאלות־עתונאים בקשר לעזרה כלכלית אמריקאית ליפאן **שיגרו יושידה**, ראש ממשלת יפאן, הישיש והנמרץ שביקר בניו־יורק. אמר הוא בחיוך אדיב: „בכל פעם שאני שומע את המלים ׳עזרה כלכלית׳ אני מסמיק מבושה.״

אורח אחד שהגיע השבוע לארצות־הברית לסידרת הרצאות, ההיסטוריון הבריטי הנודע **ארנולד טוינבי**, הכריז ברדתו מן האנ׳ה: „לפי ההתפתחויות הפוליטיות בשנים האחרונות אין כל סיכויים שתפרוץ מלחמת־עולם שלישית.

ערב צאתו מן הארץ לצירותו החדשה בהאג, הולנד, נתבקש ד״ר **עזרא יורן**, מי שהיה ציר־ישראל ביוגוסלביה, לפרט את המעלות והמגרעות של שני התפקידים, הוכיח את כשרונו הדיפלומטי, השיב: „בהולנד יהיה לנו הרבה יותר גשם.״

קולנוע

סרטים

4/5 סרט

ספורי או הנרי הוא רק 4/5 של סרט. מתוך חמשה סיפורים שכלל תחילה הגיעו לבדי הארץ רק ארבעה. בגלל סיבות שונות קצצו המפיצים היש׳אלים את האפיזודה החמשית. הקהל המקומי, המקבל באדישות כל פגיעה בזכויותיו, לא התמרמר.

שת״ים ואחת

מבקר אחד אמר פעם כי יש אשר יצירה ידועה מוצגת פעמים רבות מדי עד שלבסוף היא נראית כאילו היתה פארודיה של עצמה. זאת אפשר לומר גם על **סנסואלי־טה***, העושה רושם של פארודיה ניאו ריאליסטית על הסרט האיטלקי. כל הסממנים הבדוקים נמצאים בתבשיל הזה: עלילה סוערת, רגלים חשופות ולבני־נשים מכל הצבעים. אולם נראה שהבישול לא עלה יפה והסיפור מעורר צחוק.

אמדיאו נאצארי ואלונורה רוסי־דראגו, בתפקידים מרכזיים עושים כמיטב יכולתם לשוות לכל הענין לסחות ענין, אולם התסריט מכשיל אותם.

גורלות גורים

מלאכי הרחוב הוא הוא סרט צרפתל־קי נוסף בסידרה המתארכת והולכת על יצאניות ומר גורלן. הפעם הגיבורה היא רינאטה (אלידה וואלי), משוטטת רחוב איטלקיה הנתפשת ברחוב פריסאי, מגורשת מצרפת ל־מולדתה. ברכבת היא נתקלת בסאולו (אמדיאו נאזארי), איש עסקים, אחר בפראנקו (פראנקו אינטרלנגי), פועל צעיר המתאהב באומללה.

אלא שבינתיים חודר אל הבד גם סרסורה הצרפתי של רינאטה, ברנש אפל בשם אנדרה (סרג׳ רג׳יאני), מנסה לסחוט כסף מסאולו, אך נהרג על ידי פראנקו. רינאטה, כרגיל במקרים אלה, נכנסת למגזר, בעוד שהקהל יוצא מן האולם — מאוכזב ומשועמם.

המורד הגדול

גורלו של התראקי ספארטאקוס, העבד לוחם הזירה אשר העז למרוד (בשנת 73 לפני הספירה) ברומאים, שימש נושא ליצירות אמנות מספר, רובן ככולן, למרבה התמוהן, חסרות ערך. כזה הוא גם **ספרטאקוס**, סרטו של הבמאי ריקארדו סרידה: שעטנז של תפאורות ענק, גופות מעורטלים למחצה, עלילות אהבה וטבח שמעורבים בהם, בין היתר, לודמילה צ׳רינה, כאהובתו של ספרטקוס ומאריה קאנאלה המגלמת את סאבינה, בתו של קראסוס, המצביא ששבר לבסוף את 70 אלף המורדים. מאסימו ג׳ירוטי הוא התראקי המורד בסרט רב כמות ודל איכות.

---

* תרגום: חושניות

בין פותרי תשבץ זה יוגרלו ה־פרסים הבאים:

3 פרסים: **ספרים מהוצאת „מ־סדה״.**

2 פרסים: **ארנקים מתוצרת צ. בר.**

תשבץ 891

מאוזן: 1. פעם נחשבה לקלה במרכות; 5. מלקקים אותו בכפר ובעיר; 10. סערה עזה; 12. מרמה, כזב; 14. רעל, במלה אחרת; 16. לראש אחת הפירמידות צורה כזאת; 18. עירם של הפלשתים; 19. מכלי המלחמה; 21. מושבה בגליל התחתון; 22. בניין משק, כדיר וכאורווה; 23. אם אינו זכאי, יצא הנאשם כזה; 24. בתוכו; 25. שרשרת העברה בבית־חרושת; 27. רכב במשטרת ישראל; 30. חלק הארוחה; 31. שם עברי פרטי; 33. מייסד בצלאל; 35. אדם קשה־עורף; 36. מטבעה החוקי של ארץ־ישראל; 38. אוהד; 39. אלף ארבע מאות וארבעים דקות; 40. תפקידו של סרן בח״ר; 41. ממגה אוכלים; 43. אות יוונית, המקבילה לרי״ש; 44. נשקו של המורה; 46. ריקוד העם בהוואי; 48. ברכבת ישראל ישנו קרון מיוחד לו; פיטר פריי הוא כזה.

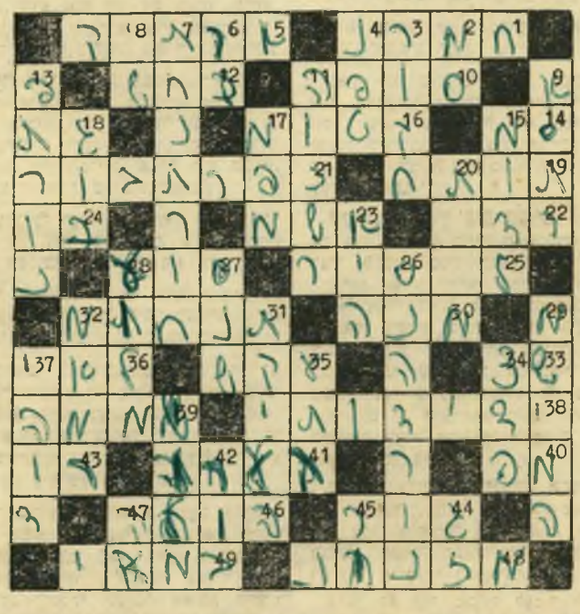

מאונך: 2. עליו היה בן־ציון ארגוב ממונה; 3. מוכר הרפורות; 4. מוצא דלק זה מן האדמה; 6. לא קשה; 7. בכנפיה גלחם דון קישוט; 8. מצוי; 9. המלכה היהודיה; 11. הוכן ואומן; 13. למה שכל תשבץ מזמין; 15. דוגמה; 17. המפלגה המאוחדת שהתרסקה זה שלוש פעמים; 18. בו בילה דניאל; 20. „עם חסיד תתחכם, עם גיבור תמים...״; 23. ציפור־טרף; 26. בית־הדין העליון, בימי החשמונאים; 27. חנ״ר, אשרי הנפרור; 28. עיתונו של ד״ר שייב; 29. תפקיד צבאי; 31. אחד מקולות השופר; 32. נכתב בעיתון; 34. מצוי על שפת הים; 35. דברי כחש; 37. ליד פתח־תקוה; 39. אחת מאבני החושן; 42. מה שמפא״י רוצה, מאד; 44. תספורת הצאן; 45. בדיוק כמו מאוזן; 43. האות הח־מישית.

פותרי תשבץ 887, שזכו בפרסי־ספרים

ר. כהן, שיכון עממי, יד־אליהו.
נחמן אמסטר, התיכון 35, נוה־שאנן, חיפה.
חוה גוטרמן, גוש־עציון 22, חיפה.